

ZÁRÓÉNEK: D.U. 91

1. A keresztfához megyek, / mert máshol nem lelhetek nyugodalmat
lelkemnek. S ott talállak, ó Szűzanya, / fájdalom közt bágyadozva, /
tőr veré át lelkedet.
2. Mely gyötrelem volt neked / isteni szülöttedet látni szegény jászolban.
S midőn annyi ellenségek / romlására esküvének: / tör veré át lelkedet.
3. De midőn ezek felett / láttad, mennyit szenvedett, / szenvedett az ártatlan:
Láttad őt a Kálvárián / két lator közt a keresztfán, / kínodat ki mérje meg?!
4. A nap elsötétedett, / ennyi kint nem nézhetett, / borzadván rengett a föld.
Sírt, kesergett, gyászolt minden / az egész nagy természetben:
de gyötrelmed nagyobb volt!

D.U. 82

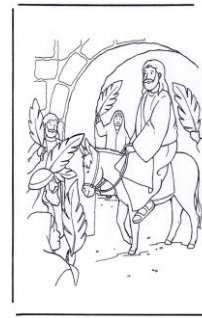
1. Keresztények, sírjátok, / mélyen szomorkodjatok,
keseregjen minden szív, / aki Jézusához hív.
2. Nincsen abban irgalom / hozzád buzgó fájdalom,
aki téged meg nem szán / ó Jézus, a keresztfán.
3. Szent testednek sebeit, / vérrel folyó kékeit
aki látja és nem sír, / élő hittel az nem bír.
4. A kősziklák repednek, / nap és hold sötétednek,
minden élő megindul, / csak a bűnös nem búsul.
5. Szállj szívedbe, sirasd meg / vétkeidet, s fontold meg,
hogyan az Isten Fia volt, / aki érted így megholt.

// SZENTÍRÁSI SZAKASZOK: Iz 50, 4 -7- / Fil 2, 6 - 11 //

A Nagyhét és Húsvét az egyházi év szíve, középpontja. Igyekezzünk minél teljesebben átadni magunkat ünneplésének, elmélyedni a Húsvét titkában egyéni *imádsággal, elmélkedéssel, szent olvasmányokkal*, s részt venni a *liturgikus szertartásokban és ájtatosságokban*.

Virágvasárnap, nagyböjt 6. vasárnapja, egyben a *nagyhét* kezdete, más néven az Úr szenvedésének vasárnapja. Nagyhét rendeltetése, hogy emlékezzünk Jézus Krisztus szenvedéseinek eseményeire, amelyek Jeruzsálemben történt *bevonulásával* kezdődtek, s *föltámadásába* torkolltak. Ezen a napon ünnepli az Egyház Krisztus Urunk Jeruzsálemben való bevonulását, mint a húsvéti misztérium beteljesedésének kezdetét. Ezért a nap minden miséjében megemlékezünk erről az eseményről, mégpedig a főmise előtt lehetőleg *körmenettel*, vagy *ünnepélyes* bevonulással.

Jézus jeruzsálemi bevonulását a helyszínen, a szent városban már a IV. században (Eteria zarándoknő feljegyzései szerint) liturgikus keretek között elevenítették föl a hívek. Innen terjedt el. A középkori magyar egyházakban is kellő fénytel tartották meg ezt a szertartást. Régi liturgikus kódexek tanúskodnak arról, hogy gondosan ügyeltek a liturgia ünneplésére, amely az esemény teljes tartalmának felidézése (anamnézis), és a benne való részesedés.

VIRÁGVASÁRNAP

DOMINICA IN PALMIS

KÖRMENETI ÉNEK : D.U. 89b

MAGNUM SALUTIS GAUDIUM

1. Üdvünknek boldog ünnepe! / ujjongnak mind a századok:
Jézus, megváltó Istenünk / Világnak gyógyulást hozott.
2. Hat nap, hogy Húsvét eljövend, / Betániába látogat,
Hol Lázárt sírból kelti fel, / Ki negyed napja volt halott.
3. Drága kenettel gazdagon / Siet az Úrhoz Mária
Krisztusnak lábát megkeni / S könnyekkel bőven öntözi.
4. S hogy megtörténtek mindezek, / Jézus ki legfőbb Mesterünk
Szamárcsikóra ülve fel / Jeruzsálemben érkezik.
5. Isten kegyelme mily csodás! / Jósága hozzánk végtelen!
Kicsiny számon jön közénk, / Ki a világot alkotá!

I. STÁCIÓ: *Az ágak megszentelése*

P: Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében **H:** Ámen.

P: Az Úr legyen veletek. **H:** És a te lelkeddel.

Kedves Testvéreim! A nagyböjt eleje óta szívünket bűnbánattal és jó cselekedetekkel már előkészítettük. Ma azért gyűltünk össze, hogy az egész Egyházzal együtt lélekben átéljük Urunk húsvéti misztériumát, vagyis szenvedését és feltámadását. Ő ugyanis ezt a misztériumot akarta beteljesíteni, amikor fölment városába, Jeruzsálemben. Szívünk élő hitével és odaadásával emlékezünk meg erről az üdvösségszerző bevonulásról. Lépünk mi is az Úr nyomába, hogy amint kegyelméből társai vagyunk a kereszthordozásban, ugyanúgy feltámadásának és örök életének is részesei lehessünk. (E szavak után az egyik könyörgéssel megáldja az ágakat.)

P.: Könyörögjünk!

Mindenható, örök Isten, szenteld meg áldásoddal † ezeket az ágakat, hogy mi, akik most örvendezve lépünk Krisztus Király nyomába, őáltala egykor az Örök Jeruzsálemben is eljussunk. Aki él és uralkodik mindörökkön – örökké. **H:** – Ámen.

Vagy:

P.: Könyörögjünk!

Urunk, Istenünk, növeld azoknak hitét, akik benned remélnek.

Hallgasd meg könyörgő imánkat, hogy mi, akik ma virágzó ágakat hozunk a diadalmasan bevonuló Krisztus Király elé, a jó cselekedetek gyümölcsét teremjük őáltala.

Aki él és uralkodik mindörökkön – örökké. **H:** – Ámen

A pap szenteltvízzel meghinti az ágakat (mialatt Hozsanna Dávid Fiának...) majd felolvassa az evangéliumot.

D.U. 89c Antifóna: *HOSANNA FILIO DAVID Mt 21,9 117. zs.*

Ho-zsan-na Dá-vid Fi-á-nak, ál-dott, a-ki az Úr ne-vé-ben jó,

Iz-ra-el-nek Ki-rá-lya; Ho-zsan-na a ma-gas-ság-ban.

(7.t.) † *

Hálát adjatok az Úrnak, /mert jó * mert az ő irgalmassága örökké /való. **Ant.**

A kö, amelyet megvetettek az /építők, * az lett most Szeglet/kővé. **Ant.**

Az Úrnak /műve ez * és csodálatos a mi szemünk /előtt. **Ant.**

Tartsatok ünnepet lombos /ágakkal * föl, egészen a magas /oltárig! **Ant.**

EVANGÉLIUM *Diakónus vagy Pap :*

Az Úr legyen veletek! **H:** És a te lelkeddel.

D: † Evangélium Szent Máté könyvéből.(21, 1-11)

H: Dicsőség neked, Istenünk!

Amikor Jeruzsálemhez közeledve az Olajfák hegyére, Betfagéba értek, Jézus elküldte két tanítványát ezekkel a szavakkal:

„Menjetelek előre a szemközti faluba. Ott mindjárt látni fogtok egy szamarat megkötve, és vele a csikóját. Oldjátok el és vezessétek hozzám!

D.U. 84

1. Jézus világ Megváltója, / üdvözlégy élet adója, / megfeszítet Istenfia / szent keresztet szívem hívja. /

R.) Jézus, add, hogy hozzád térjek, / veled haljak, veled éljek.

2. Általszegve kezed, lábad, / átvert tested roskad, bágyad, / mezítelen tépett melled! / Ó siratlak, ó öllelek! **R.)**

3. Virágoknak szép virága, / honnét orcád sárgasága? / Hegyes tövis koronázott, / édes orcád vérrel ázott. **R.)**

4. Asszú földet harmatozván vérzel, vérzel a keresztfán, úgy piroslik tested róla, mint a most nyílt piros rózsa. **R.)**

5. Szent karjaid széjjel tárod, mert az embereket várod, kiken vérrel könyörültél, betegekért betegültél. **R.)**

6. Jézusom ha jön a végnap, / ismerj engem magadénak, / homlokomon piros véred: / tiéd vagyok, úgy ítélj meg! **R.)**

D.U. 83

1. A megváltó szent kínhálál, melyben a föld üdvöt talál, adjon, Urunk, most békülést, szívünk vágyának enyhülést.

2. Tápláljanak szent titkaid, ihlessenek vércseppjeid, lelkünknek mélye teljen el szenvedésed emlékével.

3. Éljen szívünkben szüntelen e gyalázat, e gyötrellem, keresztfá, lándzsa, vasszögek, tövisszúrások, sebhelyek!

4. Ó megfeszített Jézusunk, egész szívvel fohászunkodunk. Kit eladott a gyűlölet: Tenéked áldás, tisztelet!

D.U. 69

1. Ó Teremtőnk, hallgass minket, / sírásunkat, kérésünket! Most e jeles szentidőben, / negyvennapos készülétkben.

2. Látod, Uram, mi szívünket, / tudod minden gyengéinket, add a hozzád megtérőknek / bocsánatát bűneinknek.

3. Uram sokszor megbántottunk, / ím megvalljuk, segíts rajtunk, adj sebünkre orvosságot, / igaz szívű bűnbánatot.

4. Nagy Úristen, engedd, kérünk, / akik testben most bőjtölünk, Lélekben is bőjtölhessünk, / minden bűntől távol legyünk.

5. Engedd meg ezt, Szentháromság, / örök Egység, örök Jóság, áldozatunk gyümölcseit / teremthessük szent Húsvétig.

D.U 67

1. Térj meg keresztény, hagyd el vételkedet, / jöjj és sirasd meg hűtlenségedet, / Húsvét közeleg, készítsd föl szívedet!

2. Penitenciát siess tartani, / üdvösségedre gondot viselni, / Krisztus titkait szívedbe fogadni.

3. Mutasd meg immár szeretetedet, / minden emberhez kedvességedet, / hogy betakarjad sok gonosz tettetted!

Ha ünnepélyes bevonulás volt, elmarad a szentmise *Introitus*, a mise az olvasmányokkal folytatódik!

GRADUALE: D.U. 89 f / 4 TENUISTI MANUM 72. zs. 23. 24. 1-3

**Te tartottad az én jobbjomat, és a te akaratod szerint vezetsz engem, *
és a te dicsőségbe befogadsz engem.**

V.1) Mily jó Izráel Istene † az egyenes szívűekhez, * az én lábaim mégis csaknem
megtán/torodtak. **Te tartottad...**

V.2) Mert megbotráncoltam a bűnösök miatt, * látván a bűnösök bé/kességét. **Te tartottad...**

Vagy: VÁLASZOS ZSOLTÁR: Istenem, Istenem, * miért hagytál el engem? 21. zs. 2.

TRAKTUS: D.U. 89 f / 5 (Mellélkelve) 21.zs. DEUS, DEUS MEUS **Vagy: D.U. 89f / 3**

Krisztus engedelmes volt értünk mindhalál-ig, a kereszthalál-ig.

V.) Azért fölmagasztalta őt az Isten és nevet adott neki, * mely fölötté van
minden névnek. **R.**

EVANGÉLIUM (Passió) Mt 26, 14-27. 66

A mi Urunk, Jézus Krisztus kinszenvedése Szent Máté szerint

OFFERTORIUM: G. H. 132 IMROPERIUM EXSPECTAVIT 68.zs.21.22.2.13.14

A gyalázat vár szívemre és nyomorúság, - kerestem, aki velem együtt
szenedjen, és nem volt, - aki megvigasztalna engem, és nem találtam +

R.) és epét adtak nekem /eledelül, * és szomjúságomban ecettel /itattak.

V.1) Szabadíts meg engem, /ó Isten, † mert a torkomig hatoltak /a vizek. **R.**

V.2) Ellenem beszéltek, akik a kapu/ban ültek, †
és rólam énekeltek, akik boru/kat itták. **R.**

V.3) Én pedig tehozád imádkoztam, Uram, + mert ideje a megkegyelmezésnek, /ó
Isten, † a te irgalmad nagyságában. **R.**

COMMUNIO: D.U. 89f / 6 PATER, SI NON POTEST Mt 26, 42: 21.zs.

A-tyám, ha el nem múlhat e pohár, hogy ki ne igyam,

le-gyen meg a Te a-ka-ra-tod. (8.t.) † *

Istenem, Istenem, miért hagytál el /engem? * miért vagy messze kiáltásom /szavától? Én Istenem, napestig
kiáltok, és meg nem /hallgatsz? * és éjjel, és nem figyelsz /reám?! **Ant.** Mert körülvettek engem az /ebek,
* a gonoszok gyülekezete reám /szállott. Átlyuggatták kezeimet és lábaimat * és megszámlálták minden
/csontomat. **Ant.** Szabadíts meg engem az oroszlán /szájából * és a vadak támadásától engem,
megalázzottat! És én hirdetem a te nevedet atyámfiainak * az egyháznak közepette dicsérlek Téged. **Ant.**

Ha valaki szólna valamit, mondjátok, hogy az Úrnak van rá
szüksége, és mindjárt elengedi őket. ” Ez azért történt, hogy
beteljesedjék, amit a próféta jövendölt:

„Mondjátok meg Sion lányának:
Íme, a királyod érkezik hozzád,
Szelíden, szamárháton ülve,
Egy teherhordó állat csikóján. „ (Iz 62, 11. / Zak 9,9)

A tanítványok elmentek, s úgy tettek, ahogy Jézus meghagyta nekik.
Elhozták a szamarat és a csikóját, letakarták ruháikkal, ő pedig felült
rá. A tömegből nagyon sokan az útra terítették ruháikat, mások
ágakat tördeltek a fákról és az útra szórták. Az előtte járó és az utána
vonuló tömeg így kiáltozott:

„Hozsanna Dávid fiának!
Áldott, aki az Úr nevében jön!
Hozsanna a magasságban!„

Amikor beért Jeruzsálembe, megmozdult az egész város, és
kérdőzgettek: „ Ki ez? ” A tömeg pedig azt felelte:
„ Ő a Próféta, Jézus, a galileai Názáretből. ”

Ezek az evangélium igéi. – Áldunk téged, Krisztus.
A diakónus vagy pap e szavakkal indítja a körmenetet:

D.: Induljunk békeességben! H.: Krisztus nevében. Ámen.

6. Így szólt Lélekkel ihletett / próféta ősi szózata:
„Sion leánya, vigadozz, / ujjongó szívvel várakozz!
7. Urad, királyod íme jő, / nézd, mily szerény, mily egyszerű,
szamáron ülve trónol Ő: / türelmes és kegyes király!”
8. A pálmafák friss ágait, / zöld fák levágott lombjait
lengetve mennek mind elé, / s köszöntik az örök Királyt!

II. STÁCIÓ: Az ágak leterítése

D.U. 89d Antifóna: *PUERI HEBRÆORUM PORTANTES Mt 21, 8-9*

Je-ru-zsá-lem gyer-mek-né-pe pál-ma-fák-nak á-ga-it hoz-ván

e-lé-be ment az Úr-nak, s ki-ál-tot-ta han-gos szó-val:

Ho-zsan-na a ma-gas-ság-ban! (1.t.) † *

46. zs. Tapsoljatok vígan minden /népek, * örvendeztetek az Istennek
ujjongó /szóval. **Ant.**

Országol az Úr minden népek /fölött, * ül az Isten az ő szent /trónusán. **Ant.**

9. Ujjong körötte nagy tömeg, / s Lélekkel telve így kiált:
„hossanna néki, üdv legyen / Dávid Fiának szüntelen!”

10. Levetvén íme köntösük / elé a földre fektetik,
mások, hogy díszes út legyen, / hintik virágok szirmait.

III. STÁCIÓ: Ruhák leterítése

D.U. 89e Antifóna: *PUERI HEBRÆORUM VESTIMENTA Mt 21, 8-9*

Je-ru-zsá-lem gyer-mek-né-pe le-te-rít-vén ru-há-it az út-ra

nagy szó-val így ki-ál-tott:

Ho-zsan-na Dá-vid Fi-á-nak, ál-dott, ki jó az Úr ne-vé-ben. 1.t.

23. zs. Az Úr é a föld és benne /minden * a földkerekség, és mind, akik abban /laknak. **Ant.** Nyissátok meg a kapukat, † és táruljatok fel, örök /kapuk * hadd menjen be a dicsőségnek /Királya. **Ant.** Ki ez a dicsőséges /Király? * a Seregek Ura, ő a dicsőségnek Királya! **Ant.**

11. Forrong a város nyugtalan, / mert hallja hírét jöttinek,
de méltón zengik énekét / seregben mind a gyermekek.

12. Ha majd Bíróként újra jő, / menjünk mi is az Úr elé,
az üdv pálmáját lengetvén / szívünkben zengjük énekét.

IV. STÁCIÓ: Hódolat Krisztus Király előtt

D.U. 89f Antifóna: *GLORIA LAUS*

N: Di-cső-ség és di-csé-ret, Meg-vál-tó Ki-rályunk, ne-ked.

Ki-nek gyermeki szép se-reg zeng é-des-sé-ges é-ne-ke-t.

2. Te vagy Izrael királya, Dávidnak dicső magzatja, ki az Úrnak szent
nevében, jössz hozzánk nagy dicsőségben. **N: Dicsőség és dicséret..**

3. Mennyben számlálhatatlan sereg, itt a halandó emberek, s valamennyi
teremtényed áldva dicsőítenek Téged. **N...**

4. Pálmaágakat lengetve jött a zsidó nép elődbe. Ím, mi is eljöttünk
hozzád, zengve szívünk háladalát. **N...**

5. Mint szenvedésre készülőt dicsőítettek téged ők: nyelvünk, mint
győzelmes királyt imádvá áldottnak kiált. **N...**

6. Zsidók megnyerték tetszésed, szívből magasztaltak téged, add meg
nekünk boldogságunk égi dicső szent királyunk. **N...**

Zárókönyörgés:

Mindenható, örök Isten, Üdvözítőnk példát adott nekünk az
alázatosságra, amikor szent akaratodból emberi testet öltött és
vállalta a kereszthalált. Segíts jóságosan, hogy kínszenvedésének
tanítását megértsük, és társai lehessünk feltámadásában.
Aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten
mindörökkön – örökké. **H:** – Ámen.